

Till
Post & Telestyrelsen
attn Gunnar Wilson
Box 5398
102 49 Stockholm

Dnr 99-6366

17 februari 2000

Ang frekvenser på tvåmetersbandet

Hej Gunnar, tack för telefonsamtalet i morse.

Här kommer de två brev som Fenix skickat efter det att vår ansökan sändes in förra april. Vi har fortfarande inte fått någon som helst skriftlig bekräftelse på att vår ansökan behandlas eller ens tagits emot av PTS, vilket känns aningen otillfredsställande.

Som jag ser är det två olika problem vi har. Dels sändningsfrekvenser, och dels apparatinnehav. Om jag får skissa på hur, ur vår synpunkt, detta skulle kunna ordnas på bästa sätt, så skulle man kunna tänka sig att börja med en temporär lösning:

Skärmflygförbundet tilldelas några temporära frekvenser regionalt, där man kan hitta tomrum. Vår klubb får t ex en frekvens för Södermanland-Uppland. Det finns en stor klubb till i Stockholm som skulle kunna dela på samma frekvens.

Tillstånden gäller för sändare på marken. Tre exempel på vad marktrafiken består av: startkommandon till och från vinschar, instruktion till nya piloter när de flyger (de lyssnar i luften men sändningen sker från marken) och kordinering när någon landat ute och ska bli hämtad med bil.

Samtidigt bör vi försöka utvärdera konsekvenserna av sändning från luften. Vi ska hålla i minnet att det rör sig om extremt liten omfattning på den här trafiken som dessutom nästan uteslutande sker på helger. Det handlar om några få anrop på en hel flyghelg, typ "Starten från Hårdstedt, jag är nu på 1800 meter och sticker mot Katrineholm" — trafik som är nödvändig för att vår flygledning av säkerhetsskäl ska kunna ha koll på vart piloterna tagit vägen. Vår erfarenhet är att sådan trafik endast hörs några mil på lågeffekt.

Det andra problemet gäller radioapparater. De allra flesta piloter äger radio som idag inte är godkänd i Sverige. Det totala innehavet är värt uppskattningsvis 6 miljoner kronor. En radio av "amatörtyp" med möjlighet att välja frekvens fritt är nödvändig eftersom detta är ett krav på flygställen utomlands. Frekvenser varierar mellan länder, och det går inte att komma till ett flygställe eller en tävling i t ex Brasilien eller Sydafrika och inte kunna ställa in den officiella nödfrekvensen. Då får man åka hem igen. Apparat innehavet är en realitet idag.

Några avsiktliga störningar av trafiken har dock vad jag känner till inte skett. Varför då inte helt enkelt ge Svenska Skärmflygförbundets licensierade piloter en generell dispens för innehav, och uppdra åt klubbarna att ansvara för att trafiken sker på ett bra sätt?! De skäl som kan anföras emot detta gäller i högre grad nuvarande situation, än en situation där PTS och Skärmflygförbundet och dess klubbar gemensamt kommit överens om spelregler. Jag syftar på ett tänkbart scenario där piloter sänder från luften på en frekvens där de stör annan trafik utan att vara medvetna om detta.

Med en sådan generell dispens kommer licensbrickan (för erlagd avgift till förbundet) att utgöra tillstånd att inneha radioapparat. Skärmflygförbundet ansvarar för att information om regler för dess användning går ut till alla klubbar och medlemmar.

Det här var en skiss till hur vi tycker att frågan skulle kunna lösas. Vi är inte främmande för en temporär lösning, som utvärderas. Jag har ännu inte fått någon dokumentation över den uppvaktning som britterna gjort mot CEPT FM, men eftersom det arbetet kommer att ta lång tid föredrar vi att direkt gå in i en försöksverksamhet som snarast tar oss ur den nuvarande "illegala" situationen.

Detta brev gäller Fenix ansökan, men jag talar i allt väsentligt för hela Skärmflygförbundet och rapporterar till dess styrelse.

Med hopp om gott samarbete.

Björn Hårdstedt
för Fenix Skärmflygklubb
Adress på sid 1
Tfn dagtid 772 45 01
Mob 0708-88 27 21

Bilagor:

Två brev från Fenix, daterade 15 september 1999 och 8 februari 2000
(Den ursprungliga ansökan lämnades in i april 1999)